ВОЄННІ ДОВГИ ІТАЛІЇ.

Італія виробляє амуніцію проти України.

РИМ. — Кілько Італія має довгу? Як вона зможе заплатити сей величезний довг? Сі питаня є на устах публичної опінії так само як і Фіюме, недостача кораблів для перевозу поживи, рівнож організація совітів, як прим. в місті Імоля. Що до свойого фінансового положеня, Італія находить ся в темноті.

В виду того, що уряд скриває і держить все в тайні, по державі розходять ся найбільше дикі припущеня.

Правительство Орлянда, після чотирох літ мовчанки, приобіцяло бодай вчасти відкрити карти перед суспільністю та представити тяжкі і погані обставини; одначе заки міністер фінансів мав нагоду встати і промовити, правительство Орлянда повалилось. Його наслідник Шанцер, видав коротку заяву говорячи, що "ситуація далеко більше поважна, чим на віть припускано" і згадав про позичку в Злучених Державах, яка має поставити державні фінанси на твердші основи.

Ті, що мали нагоду кинути оком на оплаканий буджет послідного правительства описують його як "страшний" і одиноку надію спасеня Італії покладають на австрійську контрибуцію. Ню-йорська часопись "Ворлд" довідала ся, що воєнні довги Італії виносить тепер 16 біліонів долярів; се дійсно "страшна" сума для держави вичерпаної війною, якої одиноке средство — дешева праця — загрожене є дорожнечию споживчих продуктів, вісім-годинним робочим днем і браком новітних фабричних машин.

Армія ще змобілізована.

Сей величезний повоєнний тягар є спричинений многими видатками.

Майже ціла армія находить ся ще під оружем; всі найбільші фабрики амуніції роблять повною силою пари, немовби підчас війни. Правительство Орлянда лякало ся викинути сотки тисяч робітників і робітниць з праці при виробі амуніції, бо се в таких містах як Медиолян, Неаполь, Турін і инших грозило революцією.

Польща купує амуніцію.

Частину сеї амуніції висилає ся до Польщі, котра веде війну проти большевиків і Українців в Галичині і проти Німців і потребує богато убійчих знарядів. Певна скількість оружя йде до Румунії, частина до полудневої Америки, а помимо того воєнні склади і арсенали мають ще пятьмісячну продукцію амуніції на складі, за що міністерство фінансів дуже дорого мусіло платити. Кілько все те коштувало, є ще до нині для італійського народа тайною.

НАУКА В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Недавно французьке правительство післало Віктора Генрого, професора сорбонського університету, з якимось офіціяльним порученем до совітської Росії. Він повернув звідтам недавно і виступив зі звітом перед Французькою Академією Наук про положене науки в совітській Росії. Подробиці про сей звіт подає ню-йорський "Глоб", з котрого ми перебираємо низше наведене.

"Не дивлячись на тяжкі условини, в котрих находить ся інтелектуальне житє в Росії, робота російських учених йде в сприяючих условинах, — говорить проф. Генри.

Зістали засновані нові інститути і музеї. Центром наукової роботи в Росії являєть ся петроградська Академія Наук, котра взяла під свою опіку музей і лябораторії. Вироблено великанську комісію для вивченя богацтв і покладів в Росії. Ся комісія зложена з 33 відділів, з числа котрих 21 находять ся в Петрогарді, а 11 в Москві".

Проф. Генри доносить, що між иншим, слідуючі інститути зістали отворені і працюють в Росії: хемічний, будівельний, інститут по улучшеню плеканя овець, інститут для вивченя почв і уліпшень, інститути радія, Х-лучів, теоретичної і практичної оптики (науки про свій ства очий), кристальографії, гидрольогії (наука про воду) і інститут праці.

Всі сі інститути працюють вже в протягу кількох місяців.

"В хемічнім інституті російські учені найшли тайний спосіб відділеня плятини від іридія. Сей спосіб до сих часів був відомий тільки Німцям.

"До війни російські учені друкували свої праці в французьких, німецьких і англійських журналах. Петроградська Академія Наук рішила перше на друкувати сі праці в наукових бюлетинах в російській і французьскій мовах. Кілька чисел вже надруковано.

"Совітське правительство, — заявив проф. Генри, — дуже добре відносить ся до учених. Воно розуміє, що наука нічого спільного з політикою не має і радо асигнує всі необхідні еред ства для наукових відкрить".

ПОЛЬСЬКЕ ВІЙСЬКО СТРІЛЯЄ ДО РОБІТНИКІВ В ВАРШАВІ.

Три робітники і три поліцаї вбиті підчас демонстрації в користь совітів.

Спеціяльне донесене до жидівського дневника "Форвертс" каже, що підчас недавно відбувшої ся в Варшаві большевицької демонстрації вбито трох робітників і трох поліцаїв. Робітники зібрались в великім числі і парадували головними улицями польської столиці. Вони несли червоні прапори і домагали ся усуненя теперішного правительства Падеревського, яке не в силі зарадити голодови і зреорганізувати промисл, а заміненя його совітським правительством.

Демонстрантам однак не дозволено відбути мітінг. Відділи тяжко узброєних поліцаїв були вислані властями проти демонстрантів і почали стріляти в мирну товпу і при тім трох робітників вбито.

Деякі з робітників в свою чергу почали стріляти і вбили трох поліцаїв. Демонстрацію після того розігнано і учасники розійшлись.

Дальші погроми на Жидів.

Після донесеня кореспондента д-ра Аткінсона ,погроми жидівські продовжають ся далі. Жовніри з армії Галера, покликані під претекстом боротьби проти російських большевиків роблять погроми на Жидів. Погроми відбулись недавно в Замостю і Лодзі. "Лебенсфраґен", варшавський орган "Бунда" заявляє, що від часу, як І. Моргентау, голова американської комісії, досліджує жидівські погроми в тім місті, польська преса перестала підюджувати населене до дальших погромів, заперестаючи цілковито вести анті-семітську аґітацію.

З Вільна надходять інформації від Абрагама Кагана, кореспондента ґазети "Форвертс", що С. Нігер, звісний жидівський автор і критик, зістав офіціяльно запрошений американським амбасадором Ґібсоном прибути до Варшави, переважно як сьвідок при розслідженю Америкою погромної ситуації.

ПРОМИСЛИ В МІСТІ НЮ ЙОРКУ.

"Комітет для дослідів індустрії в місті Ню Йорку", устанавлений в 1916 році спільно міським Шкільним Бордом, Департаментом Праці і всіми індустріяльними робітничими юніями в Ню Йорку видав отсей перший рапорт, обіймаючий чотири промисли (друкарський, машиновий, електричний і столярський) та індустріяльні школи і курси в місті. З сего рапорту виймаємо отсе скільки цифр і дат.

Друкарський промисл в Ню Йорку — включаючи друк і видавництво книжок, ґазет, музичних нот, літографію, ґравюру і переплетництво — займав в 1914 році 2.650 заведень і 68.540 робітників, котрі виконували цілу четверту часть всіх друкарських робіт Америки. Вартість усього продукту перевисшила 215 міліонів долярів, при близно дванайцяту часть варто сти усіх друкарських робіт сьвіта.

Так званий "внутрішний електричний промисл" виріс щойно в останніх роках, разом з зростаючою потребою електричних робіт в Ню Йорку. В р. 1916 заложено електричного дроту для переводу електрики до 1,492.146 лямп і 98.513 сил коний в електричних моторах. В тім самім році зроблено електричних контрактів на 6 міліонів долярів. Занятих було 6.815 електричних робітників.

Столярство займає яких 55.000 робітників в Ню Йорку. Колись було одним з найліпших і найліпше платних промислів в Ню Йорку; та за останніх 20 літ стало одним з найбіднійших. Дві причини тому. Раз, огневі приписи вимагають того, щоб будинки будували з цегли і уживали мало дерева, а друге тартаки достарчують все більше виробленого матеріялу, який треба лише поставити на місце і споїти.

Машинова індустрія обіймає в Ню Йорку приблизно 1.000 машинових заводів, в котрих працює яких 12.000 машиністів, 17.000 помічників і спеціялістів і 1.275 учеників, разом яких 31.000 робітників.

ЧОМУ?

Чому так зле на сьвіті?
(Питане те все чуєм).
Чом тягарі на плечах,
І неробів ми годуєм?
Чому той мужик сіє
Жито, ячмінь, пшеницю —
А сам в нуждї жиє,
Їсть пісну сочевицю?
Чому той, що не працює,
Усе довільно ситий? —
А мужик, що сіє, оре,
Усе нуждою прибитий?

М. Дучімінський.

ДОПИСІ.

ХАЙ ПОДАСТЬ ПЕРШЕ СВОЄ ІМЯ.

Ангусвіл, Ман.

Дор. Товариші! — Отсе прошу помістити пошукуване за пропавшим іменем в "Ранку" з 23 липня під дописею "Укр. Роб. Церква". Якийсь чоловяга був у Роб. Церкві і забув подати своє імя або його загубив і тому мусів поставити тим часово "Т." З его дописі виходить, що він не знав, чого він прийшов до церкви. Також і не знав, хто він і чого хотів, і так у его голові запаморочилось, що й досі не знає навіть свого імени. Єсли Т. Заткавка або Трутень подасть своє імя, тоді я буду знати, що то за людина; а так я не знаю, до кого говорити. Я також був присутний у тій церкві і також скажу "Т.", що я там чув і видів, але лише в сім случаю, як "Т." подасть своє імя так як я.

Сенді Ковальчук.

ДОПИСЬ З ҐРАНД МЕРЕ, КВЕБЕК.

Осьтут подаю до відома робітникам, як компанія очевидячки підтримує попів в сім місті. Тут живе около 5.000 населеня, з того припадає 130 фамілій на протестантів, котрі є Англійці. Тут є тільки одна компанія, котра має фабрику паперу, що є майже найбільша на цілу квебекську провінцію, бо працює в ній більше як 3.000 робітників. А працюють там днями і ночами і неділями, бо за 38 ц. не вигодував би так великої сімі, яку мають Французи, почавши від 5 осіб до 18 в кождім домі. Отже сі дві руки мусять всіх вигодувати, бо тут дівчата не мають жадного занятя, окрім "рокин-чейр". На котрого глянь, то аж страшно дивитись, слиб не шкіра, то-б розсипав ся. Але за те на середині міста стоїть величезний костел і там є більше як тузін здорових жерців, бо черева в них майже на метер від крижів а також немало і сестричок.

Отже, щоб всю ту голоту вигодувати, щоб такі бубни носили, то компанія відтягає від кождого робітника по 25 ц. на місяць на їх удержане. Здаєть ся, що се не богато, бо лише 25 центів, але зверни, читачу, увагу, що то не з одного робітника стягають, але з поверх трох тисячок робітників, — се робить 750 долярів місячно. За що се? От за що. Компанія потребує в неділю робітника, бо майже до три сотні працює в неділю, то піпи стали в опозиції, що компанія відриває богато овець від церкви, бо через се не доповняє ся попівська торба. Отже компанія з піпами погодила ся, і приобіцяла їм, що буде від кождого робітника стягати по 25 ц. Але її не вдалось стягнути сих гроший від мене!

Се було на 23 липня. Приходжу в полудне по чек, дивлюсь — відтягнено 25 ц. Питаю ся, на що? Говорить мені, то на церкву і каже, що се так від кождого. Я ему говорю, що я не належу до костела і він не має з мене відтягати, а він мені говорить, що то від компанії такий розказ. То я чекав від пів до дванайцятої до другої аж поки не прийшов грубший і доти я не вступив ся, аж доки він зі злости не витягнув зі своєї кишені 25 ц. і тоді я пішов.

Товариші! Ті часи минають, коли попи силоміць видирали людську працю і пили людську кров. Час, щоби ми, робітники вже раз зрозуміли попівські обмани і сказали: проч з вашими тайнами та брехнями! Се тільки тих попів вина, що ми днесь так тяжко терпимо, що ми втікали з Европи від всяких злиднів, а вони нас і тут знайшли і тут нас туманять і обдурюють. Пора вже прозріти і братись до праці над своїм міз ком, щоби ми не вертались до своєї рідні запомороченими попівськими байками і далі гнули свої карки перед всякою зволочию, але щоби ми сказали, що нема висшого сотворіня від чоловіка.

Дальше, ту ані словом не чути про якусь організацію, бо говорять, що тут її не потрібно, бо его мосець казали, що компанія сама знає, коли дати більше платні. А як би і приїхав який з юнії, то его мосець за каже, щоб ніхто до него не пішов, бо хто піде, то компанія нажене его не лише з роботи, але навіть з міста, бо майже і все місто належить до компанії. Окрім того не бракує тут і переслідувань. На 23 липня о третій годині в ночи прийшли 3 полісмени до одного болгарського робітника і взяли его серед ночи до тюрми. За що? Слідуючого дня взяли другого Болгарина. За що? Тільки за те, що один з їх "братів" показав полісменови, що се "большевики", — і се вистарчало. І не знати тепер, кого стеречись, бо тепер такий час, що рідний брат може невинно запхати чоловіка в біду. Стережіть ся таких "братів"!

Н. Гуцалюк.

ПРЕСОВИЙ ФОНД УКР. РОБ. ВІСТИЙ.

Й. Горват, Керівейл	$5.00
М. Дутка, Керівейл	2.00
В. Винниченка, Вінніпеґ	3.75
М. П. Морараш, Найґера Фолс	2.00
Колекта на забаві Т-ва ім. Петро Кулик, Ріборн	1.00
Ф. Висоцький, Ріборн	1.00
G. McIntosh, Reaburn	.50

ПРИМІРНЕ ВЕСІЛЄ.

Веґревіл, Альта.

В неділю, 3-го серпня с. р. на весілю у тов. Н. Кебича з тов. К. Никифорук зібрано на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий" 28 долярів. Ціль і значіне робітничої часописи, вкоротці виказав т. І. Б. і завізвав шановних гостий, щоб в теперішну прикру хвилю прийшли на поміч "Укр. Роб. Вістям", одинокій часописи, що сьміло і завзято та безустанно боронить працюючий люд преед ворогами, котрі напосілись еще тяжше закувати і знищити нас робітників і фармерів. Колектою заняв ся т. Ю. Фроляк. Імена жертводавців є слідуючі:

По $2.00 зложили: — Н. Кебич, К. Кебич; — по $1.00: — Ю. Фроляк, М. Даниш, І. Бойчук, Н. Р. С., Н. Флічук, В. Гевдуник, С. Данилюк, В. Хлібецький, Ф. Курилюк, Д. Фодчук, О. Пернеровський; — по 50 цт.: — Й. Щур, Д. Винничук, Д. Никифорук, М. Довганюк, І. Волощук, С. П., В. Яремій; — М. Дідух 35 цт.; — А. Яремій 30 цт.; — по 25 цт.: — Н. Воєвідка, В. Дилявський, В. З., С. С., Д. Курилюк, К. Кузенко, Г. Кебич, С. Белеґай, В. Сорохан, О. Винничук, М. Никифорук, Н. Никифорук, В. Кузик, І. Кузик, Д. Семенчук, Д. Никифорук, Д. Семотюк, В. Тріска, Д. Кебич, Г. Винничук, Д. Маґа, І. Сорохан, І. Семотюк, П. Тріска, Е. Myers (Анґлієць), І. Фербей; — дрібної колекти $2.35.

Разом $28.00

Жертводавцям щира подяка, а другі місцевости завзиваємо до наслідуваня сего так славного весіля, в околици Веґревіл. Товариші і товаришки! Фармері і робітники! Тепер якраз хвиля, щоб ми всі враз поспішили на поміч "Укр. Роб. Вістям". Памятаймо, що день визволу робітників залежить від самих робітників.

І. Бойчук, Ю. Фроляк.

Хвальна Редакціє "У. Р. В.":—

Висилаючи почтовий переказ на 50 дол., що зібрано як слідує:

На прес. фонд на весілю у т. Н. Кебича	28.00
На прес. фонд від товаришів з Веґревил	13.50
Передплата на "У. Р. В."	5.00
На прес. фонд від. т. Касіяна з Веґревил	1.00
З розпродажі "У. Р. В."	2.50
Разом	$50.00

Здоровлю читачів "У. Р. В." і кличу: Горнім ся до сеї часописи і помагаймо її! І. Б.

Форт Вилям, Онт.

Тов. Редактор: —

Посилаю вам $37.25, з того $26.25 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістий", а $11.00 на передплату для моїх товаришів.

На пресовий фонд зложили слідуючі товариші:

По $1.00: — С. Никифоряк, М. Чурко, І. Гайдук, Г. Тинкалюк, В. Завацкий, О. Стечишин, В. І. Никифоряк, С. Дзивір, В. Сіранський, Н. Сорохан, Н. Гушул, А. Ватаманюк, О. Ґембей, Н. Сохацький, П. Андрус, Я. Дребіт, Т. Каміновський, І. Романець, П. Ропар; — по 50 цт.: — Л. Кінах, Г. Андрейчук, В. Ласюк, І. Савин, П. Никифоряк, Ю. Крутоголов, В. Никифоряк, В. Баран, С. Котик, А. Толовнич, Гр. Щимків, І. Козак, А. Дзулеба, Й. Миська, І. Рачок. — По 25 цт.: — І. Лічковський, К. Богданович, С. Гуляк.

Товариші Робітники! Памятайте, що одинокою українською робітничою часописею під теперішну хвилю в Канаді є "Укр. Роб. Вісти", котра то часопись все стоїть в обороні робітничих інтересів. Тому нашою повинностию є помочи сій часописі. Збираймо фонди шлім до Редакції, і стараймось, щоб наша робітнича часопись виходила не раз, але два рази на тиждень, або й що дня. Памятаймо, що в просьвіті наша будучність і від котрої залежить поліпшене нашої долі. Тому до науки, до просьвіти! Хай счезає темнота, хай живе просьвіта! Хай жиють "Укр. Роб. Вісти"!

Ваш за правду і волю,
П. Ропар.

Керівейл, Саск.

Товариші!

Прочитавши послідне число "Укр. Роб. Вістий" і Ваш клич о поміч, посилаю на пресовий фонд від себе 5 дол., а від тов. М. Дутки 2 дол. Тов. Дутка жертвує рівнож 8 дол. на Укр. Роб. Дім. Разом 15 дол.

З тов. поздоровленем,
Й. Горват.

Саскатун, Саск.

Дорогі Товариші!

Одержавши від Вас лист, я трохи засмутив ся, що ми робітники занедбали нашу часопись, котрої нам так дуже потреба в нинішних часах. Я взяв ся зараз до праці, але богато не вспів зробити, бо між нашим робітництвом нема ще великої клясової сьвідомости, а через се й тяжше йде всяка праця. Колиб вони так зрозуміли своє положене з клясового боку, то ми до місяця мали би дневник і то в величезнім обемі. Кілько то наших робітників не читають своєї часописи, а прецінь вони повинні би.

Посилаю Вам 8 дол. передплати, а 5 дол. пресового фонду. На пресовий фонд зложили слідуючі товариші: Й. Василів 2 дол.; І. П. Больський і Г. Голуб по 1 дол., а С. Федоришин і І. Багрій по 50 цт.

З братнім привітом,
Йосафат Василів.

ФОТОҐРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕНЄ

під числом 587 СЕЛКІРК ул. ВИННІПЕҐ.

РОДИМЦІ ——

Єсли бажаєте мати першорядну фотографію по умірковaній ціні, не забудьте на повисшу адресу. —— Знаток в сій професії ще з практикою зі старого краю виконує фотографії як найвлучнійше. —— Єсли ви любите фотографії старокраєвого викінченя —— то зайдіть до мого фотографічного заведеня при найблизшій нагоді. —— Памятайте, що се фотографічне заведене є українське. —

Власт. В. ОВЧАР.

І. КАМІНЕЦКИЙ

хемік і аптекар

переніс свою аптику з СТ. ДЖЕЙМС, МАН., де був в бизнесі через чотири роки, під ч. 531 Селкірк ул.

Він має довголітну практику.

За точне виготоване ваших лікарських рецепт гарантує ся. "Найліпші лікарства для хорого" — се наше мотто. Спробуйте виповнити в нас вашу рецепту. — Говоримо по українськи.

KAMENETZKY'S DRUG STORE
531 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕҐУ.

З предст. "Сто тисяч"	$49.30
М. Дутка, Керівейл	8.00
Н. Остафійчук, Вінніпеґ	5.00
Вас. Лукащук, Амстердам	5.00
О. Голуб, Вінніпеґ	1.50
Вас. Варун, Мінакі	5.00
М. П. Морараш, Ніягара Фолс, Онт.	2.00
О. Юрґінс, Конистон	1.00

В імени Укр. Роб. Дому складаю всім жертводавцям сердечну подяку.

Товариші Робітники і Фармері! — Вам добре відомий недавний ґенеральний страйк в Вінніпеґу. Укр. Роб. Дім через час страйку не мав жадного приходу, але за той самий час Дім мав поважні розходи, такі як зворот позичок товаришам, котрим було конче потрібно сих гроший, плачене рат за машину, фортепян, лайсенс театру і т. и. — се витягнуло з каси У. Р. Д. поважну суму гроший.

Гроший на сплату довгу т.т., котрі позичили для Дому потрібно і то сейчас. Укр. Роб. Дім є власністю всіх тих робітників та фармерів, котрі складають на нього свої жертви. Від всіх них залежить судьба нашої робітничої інституції.

В імени сеї інституції взиваю Вас, товариші робітники і фармері о дальшу поміч для неї. Жертвуйте, збирайте, та приси лайте хто кілько може, і то як найскорше, бо найменша Ваша жертва є великою коли прийде на поміч на час.

Час дорогий, товариші!

За Укр. Робітничий Дім,
Д. Стенищин, секр.

Адресуйте:

Ukrainian Labor Temple
cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

У богатого все по обіді.

НОВІ КНИЖКИ!!!

Скоро появить ся (кінчить друкуватись) нова книжка під заголовком:

ДАРВІНІЗМ

написав Еміль Фераєр, на українську мову перевів Ів. Франко.

Книжка ся має велике значіне для кождого українського робітника.

З замовленями звертатись на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
516 Queen St., W., Toronto, Ont.

Також друкуєть ся друга, дуже інтересна книжка під заг.:

Економічні нариси.

написав А. Бах, а на українську мову перевів Микола Залізняк. Сторін 300, великого формату.

Українська Книгарня.

ПРОСИТЬ ПОМОЧІ.

Я, низше підписаний, є знов змушений удатись з просьбою о поміч до жертволюбивих сердець нашої суспільности. Вже один рік минає, як я просив о поміч за посередництвом часописі "Робочий Народ" і я отримав трохи грошевої запомоги і жив як міг аж до сего часу. Але кождий знає, що в нинішних часах чоловік не годен довго жити, єсли не має більшої суми гроша і не є здібний до праці.

Як я вже описував давнійше, я робив в Сі-Пі-Ар коло "стімшуфлї" і доробив ся того, що стратив обидві ноги. Дня 22-го жовтня 1913 року я працював на потязі, що розвозив пісок від стімшуфлї і той потяг, на котрім я працював з'ударив ся з тягаровим потягом, наслідком чого мені відтяло обидві ноги. Я навіть не памятаю як то сталось, бо опамятав ся аж в шпитали і то вже аж як лишивсь без обох ніг.

Я дістав від компанії мале відшкодоване, але з того я мусів заплатити 105 дол. за шпиталь, потім думав що буду м'г дещо робити, щоби заробити собі на житє, то купив собі штучні ноги, але потім показалось, що не то, аби я міг робити, але навіть ходити не можу. Гроші, які я дістав, пішли давно на житє, бо вже 5 літ скитаюсь помежи добрими людьми. Компанія роботи не хоче мені дати як то звичайно буває, бо компанія любить чоловіка тоді, коли він ще має здоровлє і силу, а наколи чоловік стратить тих дві річи, тоді і гляди на него не хоче.

Отже не лишаєть ся мені нічого, бо хотяй соромно мені тілько людям докучати, але як я вже сказав, що мушу витягати руку о милостиню. Щоби дехто не думав, що я не є змушений звертатись до громади о поміч, то я залучаю свою фотографію.

Я походжу родом з села Черепківці, пов. Серет, Буковина.

Ласкаву поміч прошу засилати на адресу:

Wasyl Tkaczuk
P. O. Box 1059
SUDBURY, ONT., CAN.

ПОТРІБНО

досьвідченої швачки (кравчині) для робітні жіночих убрань. Стала робота і добра платня запевнені. Зголошуватись до:

Mrs. Daskovskaya
408 Selkirk Ave., Winnipeg.